

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019 ❖ Αρ.θ. Φύλ. 93 (132)

Αντίδοτο στην ανασφάλεια

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε...»

Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε».

(Καταβασίς Χριστουγέννων)

Διάχυτη ανασφάλεια, σαν σκόνη πυρηνική, απλώνεται στη σύγχρονη κοινωνία, προκαλώντας ανησυχητική δύσπνοια. Πολλοί προσπαθούν να την αντιμετωπίσουν συσσωρεύοντας κάθε είδους υλικό πλούτο. Άλλοι αναζητούν φίλους ισχυρούς, πολιτικούς ή οικονομικούς παράγοντες. Μερικοί καταφεύγουν σε περίεργες θρησκευτικές ιδεολογίες ασιατικής προελεύσεως. Με ποικίλους τρόπους επιδιώκουν οι άνθρωποι την ασφάλειά τους.

Η εορτή των Χριστουγέννων έρχεται να προσφέρει το θεραπευτικό αντίδοτο στον ίό της ανασφάλειας. Να ζωντανέψει στο νου και τη συνείδησή μας μια αλήθεια συχνά λησμονημένη: ότι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν». Αυτό ακριβώς σημαίνει το όνομα του ερχομένου Λυτρωτού: «Εμμανουήλ!»....

Ο συνεπής μαθητής του Χριστού δεν περιορίζεται να ασχολείται με τον εαυτό του. Αισθάνεται παράλληλα το χρέος να αγωνίζεται για τη δικαιοσύνη, την αλήθεια, τη συμφιλίωση και την ειρήνη στο άμεσο και ευρύτερο περιβάλλον του, συμβάλλοντας στην ασφαλή κοινωνική συνοχή. Δεν περιορίζεται στα εξωτερικά θρησκευτικά καθήκοντα. Δεν λησμονεί ότι: «ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστά παρά Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἶμα.» (Παροιμ. 21:3). Είναι πασίγνωστο ότι η αναταραχή και η αβεβαιότητα, που δηλητηριάζουν το κοινωνικό γίνεσθαι, συντηρούνται από την πολύμορφη διαφθορά, την οποία τροφοδοτούν τα ψέματα, η πλεονεξία, ο εγωκεντρισμός, η αλαζονεία. Αυτά ακριβώς ήλθε να ανατρέψει με την παρουσία Του ο ενανθρωπήσας Υιός και Λόγος του Θεού. Ο συντονισμός μας με τις αρχές, που Εκείνος καθόρισε, αποτελεί τη μεγαλύτερη εγγύηση για την ασφάλεια της ζωής μας και γενικότερα της κοινωνίας.

* * *

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε... Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε».

Η εν Χριστώ πνευματική ανύψωση δεν συντελείται αυτόματα. Προϋποθέτει καταρχήν πίστη. Και η εορτή των Χριστουγέννων ζητεί να μας αφυπνίσει ώστε να δεχθούμε προσωπικά τον Ιησού Χριστό, ως Σωτήρα, ως Οδηγό, ως Εμπνευστή των σκέψεων, των συναισθημάτων, των αποφάσεων και των ενεργειών μας.

Η συναίσθηση της συνεχούς παρουσίας Του ειρηνεύει και ενθαρρύνει, «εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;» (Ρωμ. 8:31). Αυτή η βεβαιότητα εξουδετερώνει κάθε αίσθημα ανασφάλειας προσφέροντας παρηγοριά, αντοχή και ελπίδα. Και ο πιστός επαναλαμβάνει γαλήνια τον ψαλμό: «Ἐάν γάρ καί πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σύ μετ' ἐμοῦ εἶ» (Ψαλμ. 22).

* * *

«Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε». Ο Ιησούς Χριστός δεν ήλθε ως απλός Προφήτης να επισημάνει τα κακώς κείμενα, να αναγγείλει ένα νέο σύστημα ιδεών και αρχών. Ήλθε να μας ανυψώσει, να μας κάνει παιδιά του Θεού: «ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4:5). Και αυτό ακριβώς συντελείται διὰ της πίστεως: «πάντες γάρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ.3:26). Ὅπως συγκλονιστικά συνοψίζει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης αναφερόμενος στην ἔλευση του Μεσσία «οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.» (Ιω. 3:16).

Ουσιαστικά η σχέση με τον Χριστό είναι σχέση αγάπης, η οποία διαμορφώνει μια γενικότερη στάση ζωής.

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε...» αδελφοί μου, «Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε». Ο Χριστός παραμένει μαζί μας όχι μόνο στις ώρες της κατανύξεως και της λατρείας, αλλά και στις θολές ημέρες της αμφιβολίας και της αδυναμίας. Η συνείδηση της παρουσίας του σαρκωθέντος Λόγου του Θεού διαλύει τη νέφωση της αβεβαιότητας, κάθε φόβο και ανησυχία.

Ας Τον υποδεχθούμε με αναζωογονημένη πίστη και αγάπη. Ας υψώσουμε λατρευτικά τον νου και την καρδιά μας ατενίζοντας το Πρόσωπο του Ηγαπημένου Χριστού. Και συγχρόνως ας εργασθούμε για να Τον γνωρίσουν και άλλοι συνάνθρωποί μας εγγύς και μακράν. Στην ανησυχία που δημιουργεί ο ιός της ανασφάλειας ο Χριστός προσφέρει το αποτελεσματικό αντίδοτο.

Ευλογημένα Χριστούγεννα! Το Νέον Έτος ας είναι γεμάτο από τη βεβαιότητα της παρουσίας Του στην καθημερινή μας βιοτή, καθώς και στην πορεία του κόσμου. ◻

Απόσπασμα από το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα 2018 του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστασίου.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Ματθαίου, Κεφ. 3, 13 -17)

Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων·

- Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν·

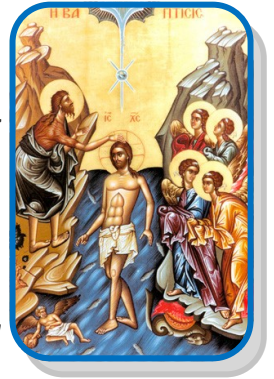
- Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην·

Τότε ἀφίησιν αὐτόν·

Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστέρην καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν·

Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα·

- Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Απόδοση στη νεοελληνική

Τότε παρουσιάζεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας στὸν Ἰορδάνη πρὸς τὸν Ἰωάννη, γιὰ νὰ βαπτιστεῖ ἀπὸ αὐτόν. Ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε ἐπίμονα λέγοντας:

- Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ σένα νὰ βαπτιστώ, κι εσὺ ἐρχεσαι πρὸς ἐμένα;

Ἀποκρίθηκε τότε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν:

- Ἄφησε τώρα αὐτά, γιατί ἔτσι πρέπει, γιὰ νὰ εκπληρώσουμε ὅλη τὴ δικαιοσύνη».

Τότε ὁ Ἰωάννης τὸν ἀφήνει. Καὶ μόλις βαφτίστηκε ὁ Ἰησοῦς, εὐθύς ἀνέβηκε ἀπὸ τὸ νερό.

Καὶ ἰδοὺ, ἀνοίχτηκαν σ' αὐτόν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ κατεβαίνει σαν περιστέρι καὶ νὰ ἐρχεται πάνω του.

Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ποὺ λέει:

«Αὐτός ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, στὸν ὁποῖο εὐαρεστήθηκα». □

Τὰ Θεοφάνεια γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας πάντοτε 6 Ἰανουαρίου. **Τα Θεοφάνεια ἢ καὶ Θεοφάνια**, εἶναι μεγάλη ετήσια χριστιανικὴ εορτὴ τῆς ἀνάμνησης τῆς Βάπτισης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Βαπτιστῆ. Εἶναι ἡ τρίτη καὶ τελευταία εορτὴ τοῦ Δωδεκαημέρου τῶν Χριστουγέννων.

Τὸ ὄνομα **Θεοφάνεια** προκύπτει ἀπὸ τὴ φανέρωση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδας, ἡ ὁποία συνέβη σύμφωνα με τρεῖς σχετικὲς ευαγγελικὲς περικοπές. Ἡ εορτὴ τῶν Θεοφανείων λέγεται ἐπίσης καὶ **Επιφάνια** καὶ **Φῶτα ἢ Εορτὴ τῶν Φώτων**. □

Ο ἅγιος Μαρκιανός

Πρεσβύτερος καὶ Οἰκονόμος (10 Ἰανουαρίου)

Ο ἅγιος Μαρκιανός ἐζήσε περί το 450-474. Οι πρόγονοί του κατάγονταν ἀπό τήν Ρώμη καί εἶχαν κατοικήσει στήν Κωνσταντινούπολη. Ο Ἅγιος ἀρχικά εἶχε προσχωρήσει στήν αἵρεση τῶν Ναυατιανῶν καί, ἀφοῦ μετανόησε, ἐπέστρεψε στήν πίστη τῶν προγόνων του καί σκόρπισε τήν περιουσία του στήν ἀνοικοδόμησι καί ἐπισκευή ναῶν.

Ἐκτίσε τό ναό τῆς ἁγίας Εἰρήνης, πρὸς τό μέρος τῆς θάλασσας, καί ἕνα μικρό παρεκκλήσιο τοῦ ναοῦ αὐτοῦ ἀφιέρωσε στόν ἅγιο Ἰσίδωρο. Ἐπίσης καί τό ναό τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας, πού εγκαινίασε ο Πατριάρχης Γεννάδιος. Στήν μεγάλη πυρκαϊά, πού συνέβη στήν Κωνσταντινούπολη, ὁ Ἅγιος διέσωσε τόν ναό μέ τήν προσευχή του. Ἐνῶ ἡ φωτιά εἶχε καταφάει ὅλα τά γύρω κτίσματα, ὁ Ἅγιος ἀνέβηκε στήν ὀροφή τοῦ ναοῦ, στάθηκε ὄρθιος, ὕψωσε τά χέρια του πρὸς τόν οὐρανό καί παρακάλεσε τό Θεό γιά τήν σωτηρία τοῦ Ναοῦ. Ἡ προσευχή του εἰσακούσθηκε καί ἡ φωτιά ἔσβησε. Μέ πρωτοβουλία του κτίσθηκε καί ὁ ναός τοῦ ἁγ. Στρατονίκου.

Ο Ἅγιος διακρίθηκε ὡς πρεσβύτερος καί οἰκονόμος τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τούς πάσχοντες καί τούς πτωχοῦς ἦταν μεγάλη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα εἶναι τό ἀκόλουθο:

Τήν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, ἔφυγε ξημερώματα ἀπό τή φτωγή καμαρούλα του γιά νά ἐτοιμάσῃ τό Ἅγιο Βῆμα. Θά ἐρχόταν ὁ πατριάρχης μέ πολλούς ἀρχιερεῖς! Θά ἐρχόταν καί ὁ αὐτοκράτορας μέ ὅλους τούς ἄρχοντες. Ὅταν ἔφθασε στό μεγαλοπρεπέστατο ναό, πού ὁ ἴδιος μέ τήν ἀπαράμιλλη δραστηριότητά του εἶχε ἀνακαινίσει, τόν πλησίασε ἕνας δυστυχισμένος ἄνθρωπος, γυμνός μελανιασμένος ἀπό τό κρύο. Ἐδειχνε νά ὑποφέρει πολύ. Ἄπλωσε διστακτικά τό χέρι νά τοῦ γυρέψῃ ἐλεημοσύνη. Ὁ ἅγιος Μαρκιανός ἔψαξε τίς τσέπες του. Ἀλλά, συνηθισμένο πράγμα σ' αὐτόν, δέν βρῆκε καθόλου χρήματα. Ἐπρεπε ὁμως νά δώσῃ κάτι σέ κεῖνον τόν δυστυχῆ.

Τοῦ ράγισε τήν καρδιά ἡ γύμνια τοῦ φτωχοῦ. Ὁ φιλάνθρωπος ἱερέας πῆρε τήν ἀπόφασή του. Θά τοῦ ἔδινε τά δικά του ροῦχα! Δεύτερα δέν εἶχε, ἀλλ' αὐτό δέν πείραζε. Τώρα θά φοροῦσε τά ἱερατικά του, ἀφοῦ θά ἔπαιρνε μέρος στή Θεία Λειτουργία. Πῆγε λοιπόν στό σκευοφυλάκιο, φόρεσε τά ἄμφιά του καί ὅλα του τά ροῦχα τά ἔδωσε στό φτωχό. Ἐκεῖνος ἔμεινε μέ τό στόμα ἀνοικτό μπροστά σέ τόση καλωσύνη! Ἦρθαν στό μεταξύ καί οἱ ἄλλοι κληρικοί μέ τόν πατριάρχη καί ἄρχισε ἡ Θεία Λειτουργία. Μά κάτι παράδοξο συνέβαινε ἐκείνη τή μέρα. Τά βλέμματα τοῦ ἐκκλησιάσματος, ἀπό τόν αὐτοκράτορα μέχρι τόν τελευταῖο πιστό, εἶχαν καρφωθῆ πάνω

στόν Μαρκιανό. Τό ἴδιο καί τῶν κληρικῶν μέσα στό Ἱερό. Δύο μάλιστα ἀπό αὐτούς εἶχαν ἀρχίσει νά ψιθυρίζουν τίς ἐπικρίσεις τους.

– Ποῦ βρῆκε ἄραγε τή χρυσοῦφαντη στολή; Αὐτός δέν ἔχει ποτέ του χρήματα. Ἔτσι τουλάχιστον ἔδειχνε...

– Κοίταξε, μέ διαμάντια κεντημένη! Ἔ, αὐτό πιά καταντᾷ σκάνδαλο. Ὅταν στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας βγῆκε μέ τό Ἅγιο Ποτήριο νά κοινωνήσῃ τόν κόσμο, ἕνας ψίθυρος θαυμασμοῦ ἀκούστηκε ἀπό ὅλα τά χεῖλη. Ὁ ναός ἀστραψε ἀπό τό φεγγοβόλημα τῶν ἀμφίων του. Ἐνας ἀνώτερος κληρικός πλησίασε τότε τόν πατριάρχη μέ φανερό ἀγανάκτηση καί τοῦ εἶπε:

– Δέν πρέπει ἡ ἀγιωσύνη σου, δέσποτα, νά παραλείψῃ νά συστήσῃ κάποια μετριότητα σ' αὐτόν τόν ἄσημο κληρικό. Τέτοια στολή ταιριάζει μόνο στό βασιλιά. Ὁ ἀγαθός πατριάρχης ἄρχισε νά στενοχωριέται μέ τίς διαμαρτυρίες τοῦ ἱερατείου του. Εἶχε φυσικά καί ὁ ἴδιος ἀπορήσει μέ τήν πρωτοφανῆ πολυτέλεια τῶν ἀμφίων πού φόρεσε -ἔτσι τουλάχιστον νόμιζε- γιά τήν πανήγυρη ὁ ἅγιος Μαρκιανός. Τόν γνώριζε ὅμως πολύ καλά καί γι' αὐτό δέν μποροῦσε νά τόν χαρακτηρίσῃ ματαιόδοξο. Ὡστόσο ἀποφάσισε νά τοῦ πῆ κάτι. Μετά τήν ἀπόλυση τόν κάλεσε στό σκευοφυλάκιο.

– Ποῦ βρῆκες τή στολή αὐτή, Μαρκιανέ; Θά ἔλεγε κανεῖς πῶς πῆρες τήν ἀπόφαση νά συναγωνιστῆς σέ πολυτέλεια τόν αὐτοκράτορα! Ὁ ἱερέας πρέπει νά εἶναι μέτριος στήν ἐμφάνισή του, γιά νά μή σκανδαλίξῃ τόν λαό καί μάλιστα τίς φτωχότερες τάξεις. Ἐκεῖνος ἔριξε πρῶτα ἕνα φευγαλέο βλέμμα στά φτωχά του ἄμφια, τά μοναδικά πού εἶχε γιά νά ἱερουργῆ. Ἐπειτα κοίταξε μέ ἀπορία τόν πατριάρχη.

– Γιά ποιά στολή ὀμιλεῖ ἡ ἀγιωσύνη σου, δέσποτα; Ἄν πρόκειται γι' αὐτή πού φορῶ, εἶναι ἡ ἴδια πού πῆρα ἀπό τά χέρια σου, ὅταν πρὶν ἀπό 25 χρόνια μέ χειροτόνησες πρεσβύτερο! Ὁ πατριάρχης συνοφρυώθηκε. Ἔ, ἦταν πάρα πολύ νά προσπαθῆ νά τόν ξεγελάσῃ μπροστά στά μάτια του...

– Καί αὐτή ἐδῶ; τοῦ φώναξε, παίρνοντας στά χέρια του τό φελόνι. Τότε ὅμως παρατήρησε πῶς κάτω ἀπό τά ἄμφια του ἦταν γυμνός, κι ἐκείνη ἡ **πολύτιμη στολή** πού εἶχε προκαλέσει τόσο θαυμασμό καί θόρυβο, δέν ἦταν ἄλλη ἀπό τή συνηθισμένη, μέ τήν ὁποία τόσα χρόνια τώρα τόν ἔβλεπε νά λειτουργῆ.

- Ποιός σέ γύμνωσε, Μαρκιανέ; ρώτησε ἐκπληκτος ὁ πατριάρχης. Ὁ ἅγιος πῆρε τότε στά χέρια του τό Εὐαγγέλιο, πού μόλις πρό ὀλίγου εἶχε τοποθετήσῃ στή θήκη του, καί τό ἔδειξε στόν ἀρχιερέα.

– Αὐτό μέ γύμνωσε, ἅγιε δέσποτα! Κατασυγκινημένος ὁ πατριάρχης τόν ἔσφιξε στήν ἀγκαλιά του καί φιλώνοντας τον πατρικά τοῦ εἶπε:

– Ὡ, ἂν ὅλοι οἱ ἱερεῖς σοῦ ἔμοιαζαν, δέν θά εἶχαμε ἀνάγκη ἀπό ἱεροκήρυκες. Θά κήρυττε τό φωτεινό τους παράδειγμα! ◻

Πώς μπαίνουμε στον ιερό Ναό

Όταν αποφασίζουμε να πάμε στον Ιερό Ναό, πρέπει προκαταβολικά να πιστεύουμε ότι μπαίνουμε σε χώρο Ιερό, σε τόπο προσευχής και κατανύξεως, όπου βρίσκεται και κατοικεί άορατα ο Θεός, ο Βασιλεύς των Βασιλευόντων και ότι κάθε είσοδός μας σε Ναό μᾶς προσθέτει άγιασμό και θεία εύλογία.

Αυτό επιβάλλει νά μπαίνουμε σιωπηλοί, τό βάδισμά μας να γίνεται σεμνά και άθόρυβα, οι κινήσεις μας γενικά πρέπει να δείχνουν ευλάβεια και ή διάθεσή μας να μαρτυρεῖ διάθεση για να πάρουμε εύλογία και χάρη.

Άναμμα τοῦ κεριοῦ

Όταν μπαίνουμε στό Ναό κάνουμε τό σταυρό μας μέ μικρή υπόκλιση λέγοντας μυστικά: «Εἰσελεύσομαι εἰς τόν Οἶκόν Σου, προσκυνήσω πρός Ναόν Ἁγίόν Σου ἐν φόβῳ Σου» (ψαλμ. 5, 8). Κατευθυνόμαστε, (ἐάν θέλουμε), στό παγκάρι καί παίρνουμε ἕνα ἢ δύο κεριά (ή συνήθεια νά ανάβουμε πολλά κεριά εἶναι λανθασμένη νοοτροπία καί δημιουργεῖ προβλήματα). Ἐνα πρός τιμή τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων Του καί ἕνα γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν δικῶν μας ζώντων και τεθνεώτων (ἢ ἕνα για ὅλα).

Ἐτσι θα χωρεῖ το μανουάλι τά κεριά ὄλων, θα καίονται περισσότερη ὥρα και δεν θα μπαίνει σε πειρασμό ὁ Νεωκόρος να τά μαζεῦει γρήγορα πρίν καοῦν (για ἀπόκερα). Και ὅταν το ανάβουμε με πολλή ευλάβεια, προσευχόμενοι μπορούμε να λέμε: «Χριστέ μου, Σύ εἶσαι το Φῶς τοῦ κόσμου. Βοήθησέ με ὥστε και ή ζωή μου να λιώνει ἀπό ἀγάπη προς τον πλησίον μου και να φωτίζει σαν το ταπεινό φῶς αὐτοῦ τοῦ κεριοῦ».

Προσκύνηση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων

Στή συνέχεια κατευθυνόμαστε στά προσκυνητάρια, κάνουμε μία ἢ τρεῖς μικρές μετάνοιες μέ σταυρό, (ἐάν ἔχει κόσμο τίς μετάνοιες τίς κάνουμε ἐνωρίτερα πρίς ἔρθει ή σειρά μας γιά νά μήν καθυστεροῦμε τούς ἄλλους) καί ἀσπαζόμαστε τίς Ἁγίες Εἰκόνες (ἢ τά Ἁγια Λείψανα). Συγχρόνως λέμε τήν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με», ἢ «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς, ἢ «Ἁγιε τοῦ Θεοῦ (τάδε), πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν» ἢ καί ὅ,τι ἄλλο ἐπιθυμεῖ ὁ καθένας.

Ἀκολουθῶς ὀπισθοχωροῦμε ἀπό τά πλάγια, χωρίς νά στρέφουμε τά νῶτα μας πρός τά Ἁγια καί χωρίς νά δημιουργοῦμε πρόβλημα στους ἐπόμενους πού καί αὐτοί θά προσκυνήσουν. □

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἡ χριστιανική ἀγάπη

Ὁ Κύριος εἶπε: «Ὅπου εἶναι συναγμένοι δύο ἢ τρεῖς στό ὄνομά Του, ἐκεῖ εἶμαι κι ἐγώ ἀνάμεσά τους» (Ματθ. 18:20).

Ὡστε, λοιπόν, δέν βρίσκονται δύο-τρεῖς ἐνωμένοι στό ὄνομά Του; Βρίσκονται, ἀλλά σπάνια. Ἄλλωστε δέν μιλάει γιά μία ἀπλή τοπική σύναξη καί ἔνωση ἀνθρώπων. Δέν ζητάει μόνο αὐτό. Θέλει, μαζί μέ τήν ἔνωση, νά ὑπάρχουν στούς συναγμένους καί ἄλλες ἀρετές. Μέ τά λόγια αὐτά ὁ Χριστός μᾶς λέει ὅτι «ἂν κάποιος θά ἔχει ἐμένα σάν βάση καί προϋπόθεση τῆς ἀγάπης του στόν πλησίον, καί μαζί μ' αὐτή τήν ἀγάπη ἔχει καί τίς ἄλλες ἀρετές, τότε θά εἶμαι μαζί του».

Τώρα, ὅμως, οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν ἄλλα κίνητρα. Δέν βασιζοῦν στό Χριστό τήν ἀγάπη τους.

Ὁ ἕνας ἀγαπάει κάποιον, γιατί κι ἐκεῖνος τοῦ δείχνει ἀγάπη.

Ὁ ἄλλος ἀγαπάει ἐκεῖνον πού τόν τίμησε. Καί

Ὁ ἄλλος ἀγαπάει ἐκεῖνον πού τοῦ φάνηκε χρήσιμος σέ μιάν ὑπόθεσή του.

Εἶναι δύσκολο νά βρεῖς κάποιον πού ν' ἀγαπάει τόν πλησίον μόνο γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, γιατί σύνδεσμος τῶν ἀνθρώπων εἶναι συνήθως τά ὕλικά συμφέροντα.

Μιά ἀγάπη, ὅμως μέ τέτοια ἐλατήρια, εἶναι χλιαρή καί πρόσκαιρη. Μέ τό παραμικρό πρόβλημα – ὑβριστικό λόγο, χρηματική ζημιά, ζήλεια, φιλοδοξία ἢ κάτι ἄλλο παρόμοιο – ἡ ἀγάπη αὐτή, πού δέν ἔχει θεμέλιο πνευματικό, διαλύεται.

Ἀπεναντίας, ἡ ἀγάπη πού ἔχει αἰτία καί θεμέλιο τό Χριστό, εἶναι σταθερή καί ἀκατάλυτη. Τίποτα δέν μπορεῖ νά τή διαλύσει, οὔτε συκοφαντίες, οὔτε κίνδυνοι, οὔτε καί ἀπειλή θανάτου ἀκόμα. Ἐκεῖνος πού ἔχει τή χριστιανική ἀγάπη, ὅσα δυσάρεστα κι ἂν πάθει ἀπό ἕναν ἄνθρωπο, δέν παύει νά τόν ἀγαπάει. Γιατί δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τά ὅποια παθήματά του, ἀλλά ἐμπνέεται ἀπό τήν Ἀγάπη, τό Χριστό.

Γι' αὐτό καί ἡ χριστιανική ἀγάπη, ὅπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ποτέ δέν ξεπέφτει.. ❑

Ἀπό το βιβλίο "Θέματα ζωῆς Α', 1. Μ. Παρακλήτου, σελ. 156-7.

Κάθε άνθρωπος έχει την ιστορία του

Ένας νεαρός άνδρας, 24 χρόνων, κοιτάζοντας έξω από το παράθυρο του τρένου φώναξε:

- Μπαμπά κοίτα, τα δέντρα πηγαίνουν προς τα πίσω!...

Ο πατέρας του χαμογέλασε, ενώ ένα ζευγάρι που καθόταν δίπλα τους έδειξε να αισθάνεται οίκτο για την παιδιάστικη συμπεριφορά του νέου.

Ξαφνικά ο νεαρός αναφώνησε πάλι:

- Μπαμπά κοίτα, τα σύννεφα τρέχουν μαζί μας!

Το ζευγάρι δεν μπόρεσε να αντισταθεί και είπε στον πατέρα:

- Γιατί δεν πηγαίνετε τον γιο σας σε έναν καλό γιατρό;

Εκείνος χαμογέλασε και είπε:

- Αυτό έκανα και τώρα μόλις επιστρέφουμε από το νοσοκομείο. Ο γιος μου ήταν τυφλός εκ γενετής, αλλά από σήμερα μπορεί να βλέπει...

Κάθε άνθρωπος στον πλανήτη έχει τη δική του ιστορία. Αν το σκεφτούμε όλοι μας αυτό πριν ασκήσουμε κριτική, τότε ο κόσμος μας θα γίνει πολύ καλύτερος.

Κάθε άνθρωπος έχει τη δική του ιστορία... □

Πηγή: Νικηφ.Θ.Κοντογιάννη Αρχιμ., Άκουσέ με Κύριε, ΛΑΡΙΣΑ 2015, σελ.24.

**Ευλογημένη
και Δημιουργική**

Προσευχή

Κύριε, βοήθησέ με να γίνω ένας άνθρωπος που δὲ θὰ σκέπτεται ὅπως σκέπτονται οἱ ἀσεβεῖς.

Βοήθησέ με μέρα και νύκτα να μελετῶ τὸν νόμο Σου για να μαθαίνω ποιὸ εἶναι τὸ θέλημά Σου, ὥστε σύμφωνα με αὐτὸ να σκέφτομαι και να ζῶ.

Φύλαξέ με, Κύριε, γιατί, ἂν πάρω τὸν δρόμο τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, θὰ μοιάζω σὰν τὸ ἄχυρο που τὸ παρασύρει ὁ ἄνεμος ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ και δὲν ἔχει καμιὰ ἀξία.

Κι ἂν ἐγὼ, Κύριε, που εἶμαι δική Σου εἰκόνα, καταστήσω να γίνω ἕνα ἄχρηστο ἄχυρο, τότε με τί πρόσωπο θὰ ἐμφανιστῶ μπροστά Σου κατὰ τὴν ὥρα τῆς κρίσεως;

Ὅμως Ἐσύ, Κύριε, μὴ με ἀφήνεις να πάρω τὸν δρόμο, που ὀδηγεῖ στὴν καταστροφή, ἀλλὰ στήριξέ με και δός μου δύναμη, ὥστε να πορεύομαι στὴ ζωὴ αὐτὴ σύμφωνα με τὸ θέλημά Σου, να φθάσω και ἐγὼ στὴ συντροφιὰ τῶν ἀγίων, τῶν δικαίων και τῶν ἀγγέλων. Ἀμήν.

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Lagja " 11 Janari "